

ĐIỀU GÌ XẢY RA NẾU MỌI NỀN TẢNG CHÚNG TA BỊ SỤP ĐỔ ?

Kinh Thánh: Thi thiên 11:1-7

“1 Tôi nương náu mình nơi Đức Giê-hô-va; Sao các người nói cùng linh hồn ta: Hãy trốn lên núi người như con chim? 2 Vì kìa, kẻ ác giương cung, Tra tên mình trên dây, Đặng bắn trong tôi tấm kẻ có lòng ngay thẳng. 3 Nếu các nền bị phá đổ, Người công bình sẽ làm sao? 4 Đức Giê-hô-va ngự trong đền thánh Ngài; Ngôi Ngài ở trên trời; Con mắt Ngài nhìn xem, Mí mắt Ngài dò con loài người. 5 Đức Giê-hô-va thử người công bình; Nhưng lòng Ngài ghét người ác và kẻ ưa sự hung bạo. 6 Ngài sẽ giáng xối trên kẻ ác những bão, lửa và diêm; Một ngọn gió phồng sẽ là phần của chúng nó. 7 Vì Đức Giê-hô-va là công bình; Ngài yêu sự công bình: Những người ngay thẳng sẽ nhìn xem mặt Ngài.”

Gợi ý bài học Hôm nay chúng ta cùng suy ngẫm **Thi Thiên 11**. Trong suốt những ngày qua khi học Thi Thiên, chúng ta có thể nhận thấy một điều rất rõ: từ Thi Thiên 1 cho đến Thi Thiên 10, chủ đề **người ác và sự phán xét của Đức Chúa Trời** liên tục xuất hiện. Trước đây, chúng ta thường nghĩ rằng nỗi khổ của người tin Chúa chủ yếu đến từ bệnh tật, nghèo khó hay hoàn cảnh cá nhân. Nhưng Thi Thiên cho thấy một thực tế khác: **rất nhiều đau khổ của con người đến từ sự gian ác, bất công và áp bức trong xã hội**. Điều đó cũng là thực trạng của thế giới ngày nay. Vì vậy, câu hỏi đặt ra là: **Người tin Chúa và Hội Thánh phải đối diện với điều ác như thế nào?** Thi Thiên 11 đem đến cho chúng ta một câu trả lời rất rõ ràng.

Mở đầu Thi Thiên, Đa-vít tuyên bố: "Tôi nương náu mình nơi Đức Giê-hô-va." Trong lúc nguy hiểm, những người xung quanh lại khuyên ông: "Hãy trốn lên núi người như con chim." Theo cách nhìn của con người, đó là lời khuyên hợp lý. Kẻ ác đã giương cung, lắp tên và đang ẩn mình trong bóng tối để tấn công người ngay thẳng. Họ cho rằng **cách duy nhất để sống sót là bỏ chạy**. Đến câu 3, sự tuyệt vọng còn lớn hơn: "Nếu các nền bị phá đổ, Người công bình sẽ làm sao?" "Nền móng" ở đây chính là nền tảng của công lý, luật pháp và đạo đức. Khi nền tảng ấy sụp đổ, con người dễ rơi vào cảm giác bất lực: Công lý không còn. Điều ác lên ngôi. Người công chính dường như chẳng thể làm gì. Nhưng Đa-vít không nhìn vào nền móng dưới đất. Ông ngược mắt lên trời. Ông biết rằng dù nền tảng của thế gian có lung lay, **ngôi của Đức Chúa Trời trên trời vẫn không hề lay chuyển**. Ngài vẫn đang ngự trị. Ngài vẫn nhìn thấy mọi sự. Ngài vẫn xét đoán cách công bình.

Thi Thiên 11 đặt trước mắt chúng ta nhiều sự đối lập đó là Người ác hành động trong bóng tối, nhưng Đức Chúa Trời nhìn thấy mọi điều. Nền tảng dưới đất có thể sụp đổ, nhưng ngai Đức Chúa Trời vẫn vững bền. Người ác yêu thích bạo lực, còn Đức Chúa Trời yêu sự công bình. Người ác sẽ uống chén đoán phạt, còn người công chính sẽ được thấy mặt Chúa. Điều này cũng nhắc chúng ta nhớ đến Thi Thiên 1: cuối cùng chỉ có hai con đường, con đường của người công chính và con đường của kẻ ác.

Một câu rất đáng suy nghĩ là câu 5: "Đức Giê-hô-va thử người công bình". Chúng ta thường an tâm vì biết Chúa nhìn thấy điều ác. Nhưng Thi Thiên cũng nhắc rằng **Ngài đang nhìn thấy chính chúng ta**. Điều đó có nghĩa là: Chúng ta không chỉ sống trước mặt người khác. Chúng ta sống trước mặt Đức Chúa Trời mỗi ngày. Và Ngài biết động cơ, suy nghĩ, thái độ, lời nói, việc làm của chúng ta. Vì vậy, người tin Chúa không chỉ mong Chúa xét xử người ác, mà còn phải sống một đời sống ngay thẳng trước mặt Ngài.

Câu 7 cho thấy điều Đa-vít thật sự mong muốn. Ông không chỉ cầu xin được giải cứu, người ác bị đoán phạt, hoàn cảnh được thay đổi. Điều ông khao khát hơn hết là: " Những người ngay thẳng sẽ nhìn xem mặt Ngài." Đó mới là đích đến của đức tin. Nỗi đau không phải là điều cuối cùng. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời mới là điều quý giá nhất. Đôi khi chúng ta chỉ mong Chúa cất hoàn cảnh khó khăn. Nhưng Thi Thiên 11 nhắc rằng: Điều quý hơn sự bình an của hoàn cảnh chính là **được ở gần Chúa hơn**.

Chúng ta cần đọc Thi Thiên 11 dưới ánh sáng của Chúa Giê-xu. Chúa Giê-xu từng dạy: "Kính Thánh làm chứng về Ta." Vì vậy, khi đọc Thi Thiên, chúng ta cũng có thể hướng về Đấng Christ. Trong Thi Thiên 11, người công chính chịu đau khổ khiến chúng ta nhớ đến Chúa Giê-xu. Ngài là Đấng Công Bình tuyệt đối. Suốt cuộc đời, Ngài hoàn toàn không phạm tội và luôn vâng phục Đức Chúa Cha. Thế nhưng chính Ngài lại phải đối diện với sự chống đối, âm mưu, lời vu cáo, phiên tòa bất công, và cuối cùng là thập tự giá. Có nhiều người khuyên Ngài tránh con đường ấy. Ngay cả Phi-e-rơ cũng từng khuyên Chúa đừng đi đến thập tự giá. Nhưng Chúa Giê-xu không chạy trốn. Ngài không tìm một "ngọn núi an toàn" theo cách của con người. Ngài chọn bước vào con đường thập tự giá để hoàn thành ý muốn của Đức Chúa Cha. Trong đêm tối, những nhà lãnh đạo tôn giáo bắt giữ Ngài. Họ dùng lời chứng gian, một phiên tòa bất công và bản án sai trái để kết án Ngài. Có thể nói, lúc ấy mọi nền tảng của công lý trên đất đều bị phá đổ. Nhưng Đức Chúa Trời đã nhìn thấy tất cả. Chiếc chén thịnh nộ dành cho tội lỗi vốn thuộc về chúng ta, cuối cùng **Chúa Giê-xu đã uống thay**. Sau khi hoàn tất công cuộc cứu chuộc, Ngài sống lại, thăng thiên và hiện nay đang ngự bên hữu Đức Chúa Trời, cai trị muôn vật. Ngày nay, **Đấng Công Bình ấy chính là nơi nung nấu của chúng ta**. Ai ở trong Ngài sẽ được nhìn thấy mặt Đức Chúa Trời.

Áp dụng: Thi Thiên 11 không dạy chúng ta trốn chạy thực tế. Thập tự giá cũng không khiến chúng ta xem nhẹ tội lỗi. Ngược lại, thập tự giá cho thấy tội lỗi vô cùng nghiêm trọng, nhưng ân điển của Đức Chúa Trời còn lớn hơn.

Vì vậy, người tin Chúa cần sống với ba thái độ khi điều ác gia tăng:

1 Đừng chỉ tìm nơi an toàn theo cách con người, nhưng hãy chạy đến với Đức Chúa Trời là nơi nung nấu thật. Tin rằng Đức Chúa Trời vẫn đang nhìn thấy mọi sự và sẽ xét xử công bình vào đúng thời điểm của Ngài.

2. Noi theo Chúa Giê-xu: ghét điều ác, bảo vệ người bị áp bức, giao sự báo thù cho Đức Chúa Trời, đồng thời vẫn mở ra cơ hội để người phạm tội ăn năn và trở về với Ngài.
3. Cuối cùng, mục tiêu của đời sống Cơ Đốc không chỉ là vượt qua mọi khó khăn, mà là **được ở trong Đấng Christ và một ngày kia được nhìn thấy mặt Đức Chúa Trời.**

Câu hỏi áp dụng bài học:

1. Khi đối diện với những hoàn cảnh bất công, áp bức hoặc sợ hãi, tôi đang chạy đến với Đức Chúa Trời hay đang tìm những "nơi nương náu" khác theo cách của con người?
2. Xung quanh tôi có ai đang chịu bất công, bị tổn thương hoặc áp bức mà tôi có thể cầu nguyện, nâng đỡ và bảo vệ thay vì thờ ơ hoặc chỉ đứng nhìn không?
3. Tôi có thật sự tin rằng Đức Chúa Trời vẫn đang ngự trên ngai, nhìn thấy mọi sự và sẽ xét xử công bình, để rồi tiếp tục trung tín sống theo ý Ngài dù hoàn cảnh chưa thay đổi không?